

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 6T/109/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213011396
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Ján Lokša
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2015:7213011396.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, samosudcom JUDr. Jánom Lokšom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.10.2015 v Košiciach, takto

r o z h o d o l :

I.
Obžalovaný
O. C., nar. XX.X.XXXX v T.,
trvale bytom T. - T., ul. M. č. XX,
bez pracovného pomeru,

je vinný, že

v Košiciach, na ul. C. č. 1, dňa XX.XX.XXXX v čase okolo 22.40 hod., pri sebe v igelitovom vrecúšku z PVC prechovával biely kryštalický materiál s priemerným obsahom metamfetamínu 56,0 % o celkovej hmotnosti 0,22 g, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť od 3 do 12 obvykle jednorazových dávok drogy, pričom metamfetamín je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

t e d a

- neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku;

t ý m s p á c h a l

prečin neoprávnenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona,

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon uloženého trestu súd obžalovanému podmienčne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona stanovuje skúšobnú dobu vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd ukladá obžalovanému aj trest zákazu činnosti riadiť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste a spôsobe jeho výkonu uloženého obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp. zn. OT 10/2013 zo dňa 15.1.2013 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo stratili podklad.

II.

Podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodzuje obžalovaného O. C. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II, sp. zn. 2Pv 655/2011 zo dňa 25.9.2013,

- pre skutok v bode 2/ - 4/ obžaloby kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

2/ v Košiciach na ul. N. č. XXX, v doposiaľ presne nezistenom dni koncom mesiaca júl 2011, v dopoludňajších hodinách pred rodinným domom prikázal D. J., nar. XX.X.XXXX, trvalé bytom V., D. XXX/XX, aby si sadol do osobného motorového vozidla zn. Opel Vectra bordovej farby, v ktorom následne pod hrozbou, že ho zoberie k nemu domov, tam ho priviaže k radiátoru, dá ho do vane, v ktorej ho kolenom pritlačí na hrud' a bude pomaly napúšťať vaňu nútil, aby mu zabezpečil pervitín, s čím on z obavy o svoj život a zdravie a obavy o život a zdravie jeho rodiny súhlasil a pokúsil sa mu psychotropnú látku zabezpečiť,

3/ v Košiciach - H., na parkovisku pri kostole, v doposiaľ presne nezistenom dni koncom mesiaca august 2011, vo večerných hodinách pod hrozbou násillia nútil S. E., nar. X.XX.XXXX, trvalé bytom M. 55, Košice - okolie, aby mu vydala peniaze alebo mobilné telefóny alebo niečo, čo sa dá speňažiť, pričom keď mu uviedla že nič nemá, tak jej prikázal, aby do dopoludnia nasledujúceho dňa zabezpečila finančnú hotovosť vo výške 40,- €, lebo inak na ňu pustí jeho priateľku D. V., ktorá dokáže všetko a urobí si s ňou čo chce a nakoľko krátko pred tým ju táto fyzicky napadla, z obavy o svoj život a zdravie súhlasila, že peniaze zoženie, čo však nasledujúci deň neurobila a tak jej poslal zo svojho mobilného telefónu číslo XXXXXXXXXX na jej mobilný telefón dve výhražné SMS správy s obsahom, či chce zaplakať a „Ty musíš zažiť čo je bolesť“;

4/ v Košiciach na ul. N. č. XXX, dňa 19. 9. 2011 v čase okolo 21.00 hod., pod hrozbou násillia nútil D. J., aby mu dal motocykel zn. I. a to tak, aby v tom čase rozobratý motocykel poskladal do poludnia nasledujúceho dňa a tento mu následne odovzdal, aby nedostal od neho bitku a aby neuskutočnil hrozby, ktoré už v milosti vyslovil, keď musel pre neho zháňať pervitín, ale nakoľko v stanovenom termíne mu predmetný motocykel nevydal, dňa 20. 9. 2011 v čase okolo 21.00 hod. sa s ním stretol v Košiciach za C. na P., kde sa ho opätovne spýtal, či je už motocykel poskladaný a nakoľko mu D. J. povedal, že motorka má zadretý motor, tento mu odpovedal, či chce objímať tam sa nachádzajúcu lampu a či má zavolať jeho kamaráta bitkára C., pričom z obavy o svoj život a zdravie D. J. prisľúbil, že to nejako vyrieši,

- pre skutok v bode 5/ obžaloby pre skutok kvalifikovaný ako prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

5/ v Košiciach na ul. G. č. XX, dňa 20. 9. 2011 v čase okolo 12.30 hod. pred budovou D. X. kričal na S. E., nar. X.XX.XXXX, trvalé bytom M. XX, T. - okolie, či ju má zbiť a prikázal jej, aby nastúpila do jeho osobného motorového vozidla zn. Opel Vectra, no keď mu odpovedala, že nemôže odísť zo školy, chytil ju za jej ľavú ruku, odviezol ju k vozidlu, otvoril predné dvere na strane spolujazdca a vtláčil ju do vozidla, následne ju odviezol k predajni V. na ul. J. v T., kde jej prikázal ísť s ním do uvedenej predajne na nákup, po čom musela opätovne nastúpiť do jeho vozidla, v ktorom jej povedal, nech nerobí hlúposti, lebo by nebol rád, aby skončila s guľkou v hlave, pričom jej takto osobnú slobodu bránil užívať až do 15.00 hod., kedy ju vysadil na P. v T.,

- keďže nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II podal v trestnej veci obžalovaného O. C. obžalobu pre skutky, ktoré mal spáchať tak, ako je uvedené vo výroku. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný využil svoje právo nevypovedať a vyhlásil, že je nevinný.

Vo vzťahu k prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov v prípravnom konaní uviedol, že pri jeho zadržaní kvôli inej veci boli u neho nájdené omamné látky, ktoré dobrovoľne vydal policajtom. Dostal ich do zálohy od jedného známeho (N.), lebo mu požičal peniaze. Omamné látky mal dať naspäť "N." po tom, čo by mu "N." vrátil peniaze. Tvrdil, že drogy neužíval.

Obžalovaný bol zadržaný dňa 28.9.2011 o 22.40 hod ako osoba podozrivá zo spáchania trestných činov vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona a obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona, následne bol vo väzbe do 13.12.2011.

Na výpoveď obžalovaného nadväzuje Zápisnica o vydaní veci (z č.l. 133), z ktorej je zrejmé, že obžalovaný dňa 28.9.2011 o 23.00 hod. vydal policajtovi OKP, ORPZ v Košiciach igelitové vrecúško s obsahom bielej kryštalickej látky.

Táto vec bola predložená Kriminalistickému a expertíznemu ústavu v Košiciach na znalecké preskúmanie. Zo znaleckého posudku tohto ústavu (č.l. 103 - 108) vyplýva, že predložený kryštalický materiál mal hmotnosť 0,22 g a obsahoval 56 % metamfetamínu. Z uvedeného množstva by bolo možné pripraviť od 3 do 12 obvykle jednorazových dávok drogy.

Metamfetamín je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Po vyhodnotení týchto dôkazov súd dospel k záveru, že obžalovaný O. C. svojim protiprávnym konaním naplnil pojmové znaky prečinu neoprávnenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona po stránke objektívnej tým, že neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku. Z hľadiska subjektívnej stránky bol preukázaný jeho priamy úmysel.

Prechovávaním omamnej látky pre vlastnú potrebu sa rozumie mať neoprávnene v držbe po akúkoľvek dobu takúto látku v množstve, ktoré zodpovedá najviac trojnásobku obvykle jednorazovej dávky, a to pre osobnú spotrebu (§ 135 ods. 1 Trestného zákona).

Táto trestná činnosť bola dostatočne preukázaná najmä výpoveďou obžalovaného z prípravného konania. Tomu, že sa skutok stal nasvedčuje zápisnica o vydaní veci a aj znalecký posudok KEÚ PZ Košice, z ktorého bez akýchkoľvek pochybností je zrejmé, že biely kryštalický materiál, ktorý obžalovaný prechovával, je omamnou látkou. Bol v množstve, z ktorého by sa dalo vyrobiť od 3 do 12 obvykle jednorazových dávok drogy.

Obžalovaný nič podstatné na svoju obhajobu neuviedol, spáchanie trestného činu priznal.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na zákonné zásady uvedené v § 34 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Za prečin neoprávnenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, je možno uložiť trest odňatia slobody až do troch rokov.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbíhajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 42 ods. 3 Trestného zákona ustanovenie o súhrnnom treste sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený alebo ak skorší rozsudok bol vydaný súdom iného členského štátu Európskej únie.

Pri rozhodovaní o treste obžalovanému súd vychádzal z doložených správ o jeho povesti a z odpisu jeho registra trestov. V mieste bydliska je hodnotený všeobecne. Obžalovaný bol doposiaľ 6 krát súdom trestaný, jeho 5 predchádzajúcich odsúdení má účinok ich zahľadania. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp. zn. OT 10/2013 zo dňa 15.1.2013 za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s odkladom na skúšobnú dobu 24 mesiacov a trest zákazu činnosti riadiť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 36 mesiacov.

Priťažujúce okolnosti zistené neboli, jedinou poľahčujúcou okolnosťou bolo priznanie obžalovaného (§ 36 písm. j) Trestného zákona).

Podľa názoru súdu, účel trestu zabezpečí uloženie súhrnného trestu odňatia slobody v prvej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby - vo výmere 12 mesiacov.

Vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Preto mu výkon trestu podmiennečne odložil a stanovil skúšobnú dobu 36 mesiacov v súlade s ustanoveniami § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 50 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti riadiť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 36 mesiacov, ktorý mu bol uložený v predchádzajúcom odsúdení.

Tým bol dodržaný zákonný predpoklad, že uložený súhrnný trest bol prísnejší.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bol zároveň zrušený výrok o treste a spôsobe jeho výkonu uloženého obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp. zn. OT 10/2013 zo dňa 15.1.2013 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo stratili podklad.

II.

Obžalovaný O. C. na hlavnom pojednávaní ani v prípravnom konaní nepriznal spáchanie skutkov uvedených v bodoch 2/ - 5/ obžaloby. Na hlavnom pojednávaní nevypovedal, jeho stanovisko je však zjavné aj z jeho vyjadrení k jednotlivým vykonaným dôkazom.

Obžalovaný O. C. v prípravnom konaní ohľadom skutku uvedeného v bode 2/ obžaloby poprel, aby prikázal D. J. nasadnúť do motorového vozidla zn. Opel Vectra bordovej farby, v ktorom ho nútil, aby mu zabezpečil pervitín pod hrozbou, že ho zoberie k sebe domov, priviaže ho k radiátoru, dá ho do vane, v ktorej ho kolenom pritlačí na hrud' a bude pomaly napúšťať vaňu. Tvrdil, že D. J. bol jeho kamarát, často ho vozil v aute a kupoval mu jedlo. Vedel, že D. J. berie drogy, avšak obžalovaný od neho nikdy drogy nežiadal násilím ani jeho hrozbou.

Poškodený D. J. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní ohľadom skutku z júla 2011 (uvedenom v bode 2/ obžaloby) vypovedal až po tom, čo bol s jeho znením oboznámený. Následne uviedol, že ho obžalovaný vyhľadal v obci G., kde za ním prišiel autom. Obžalovaný mal zrejme abstinenčný syndróm, preto sa mu vyhrážal, že ak mu nevybaví drogy, tak ho dá do vane a bude pomaly napúšťať vodu. Potvrdil zároveň, že žiadne fyzické násilie voči nemu zo strany obžalovaného použité nebolo. V súvislosti s týmto skutkom ho obžalovaný nenapadol ani nijak mu nikto fyzicky neublížil. Obával sa však, že obžalovaný svoje vyhrážky myslí vážne.

Poškodený preto nastúpil k nemu do auta a boli zháňať drogy. Zháňal ich telefonicky. Poškodený tvrdil, že na vyhrážky obžalovaného sa poškodený pamätal presne, avšak sa už nepamätal, či drogy zohnali, či okrem nich bol ešte niekto iný v aute, kadiaľ autom chodili a či obžalovanému drogy vybavil.

V prípravnom konaní však poškodený odlišne vypovedal, že okrem obžalovaného boli v aute aj C. J. a D. V.. Keď následne došli na ulicu C., poškodený išiel do bytu nejakej X., ktorá mu ponúkla za 70 Eur 6 dielikov. Keď túto skutočnosť oznámil v aute C., spolu s J. išli k bytu spomínanej X., avšak nikto im neotváral. Keď vychádzali z vchodu, J. mal udrieť poškodeného do rebier a obžalovaný C. ho mal udrieť päťou do tváre. Keď sa mal poškodený J. spýtať, za čo to má, C. mu mal oznámiť, že všetko sa len začalo. Keď vychádzali z brány mal C. opäť udrieť poškodeného do tváre, ktorý si mal hlavu udrieť o poštové schránky. Tiež tvrdil, že D. V. ho potom porezala do ľavého pleca.

Keď bol poškodený požiadaný, aby odstránil rozpory vo svojich výpovediach, uviedol, že spomínané násilie obžalovaného a C. J. sa týkalo iného prípadu fyzického násillia spáchaného obžalovaným na jeho osobe, vzápätí tvrdil, že nevie presne, či spomínané fyzické násilie sa týkalo udalosti, z ktorej je C. obžalovaný v bode 2/ obžaloby, alebo inej situácie. Jeho výpoveď zrejme vyšetrovateľ nesprávne zaprotokoloval.

Predstavu, že O. C. vyhrázkami alebo násilím nútil D. J., aby O. C. zohnal pervitín alebo iné drogy považoval svedok I. G. za smiešnu. Za reálnejšiu považoval situáciu, že D. J. zháňal drogy pre svoju potrebu od O. Milaniča, pretože ich žiadal aj od neho.

Obžalovaný poprel aj spáchanie skutku uvedeného v bode 3/ obžaloby, ktorého sa mal dopustiť v podstate tým, že v Košiciach - H., na parkovisku pri kostole, v doposiaľ presne nezistenom dni koncom mesiaca august 2011, vo večerných hodinách pod hrozbou násillia nútil S. E., aby mu vydala peniaze, mobilné telefóny, alebo niečo, čo sa dá speňažiť, pričom keď mu uviedla že nič nemá, tak jej mal prikázať, aby do dopoludnia nasledujúceho dňa mu zabezpečila finančnú hotovosť vo výške 40,- €, lebo inak na ňu pustí svoju priateľku D. V. a keď tak poškodená neurobila, mal jej nasledujúceho dňa poslať dve výhražné SMS správy.

Obžalovaný tvrdil, že kvôli D. V. ukončil milostný pomer s S. E., čo S. E. ťažko znášala. Udalosti týkajúce sa uvedeného skutku popísal v tom význame, že v obci H. bol za svojim kamarátom I. G., za ktorým prišla na aute aj S. E.. Medzi nimi došlo k hádke, pretože od S. E. žiadal telefóny a peniaze, ktoré jej požičal v júli. Obžalovaný poprel, aby sa z uvedeného dôvodu S. E. vyhráždala.

Na hlavné pojednávanie sa súdu napriek vynaloženému úsiliu poškodenú S. E. nepodarilo predvolať, keďže sa zdržiavala v cudzine. Do zápisnice o jej výsluchu v štádiu prípravného konania zo dňa 28.9.2011 poškodená uviedla, že v inkriminovanom čase prišla do obce H. s B. C. z J., aby I. (G.) priniesla benzín. Keď zbadala auto obžalovaného, pribehla k nej D. V., ktorá tam bola s obžalovaným a tá ju s nožom v ruke chcela napadnúť, pričom I. (G.) mal poškodenej zabrániť, aby sa ukryla v aute a obžalovaný mal D. V. zabrániť, aby poškodenú napadla. Pritom mala byť poškodená rúčkou noža zasiahnutá pri ľavom oku. Na to mal obžalovaný požiadať poškodenú, aby mu niečo dala. Malo ísť o peniaze, telefóny alebo o niečo, čo sa dá speňažiť. Potom si mal sadnúť za ňu do auta, kde mal poškodenú žiadať, aby mu do nasledujúceho dňa priniesla 40,- Eur. Keď tak neurobila, obžalovaný jej mal okolo 16.00 hod. zaslať dve SMS správy s výhražným obsahom.

Podobne poškodená vypovedala aj 3.11.2011, avšak niektoré okolnosti tohto skutku popísala odlišne s tým, že D. V. ju mala nožom napadnúť až keď sedela v aute, na ktorom prišla s B. C.. Na to mal k autu prísť obžalovaný a cez otvorené okno mal poškodenú požiadať, aby nekričala a pýtal sa jej, či nemá telefóny, ktoré chcel speňažiť za účelom nákupu pervitínu.

Na konfrontácii s obžalovaným poškodená opäť vypovedala odlišne, že potom, čo ju D. V. napadla nožom, prišiel k nej obžalovaný, ktorý jej mal povedať, že ak mu do zajtra nedonesie peniaze, že pustí na ňu D. a že musí zažiť, čo je bolesť.

Obžalovaný pri konfrontácii nepoprel, že sa s poškodenou stretol. Zdôraznil, že od poškodenej žiadal iba vrátenie jeho dvoch mobilných telefónov a 40,- Eur bez toho, aby sa jej vyhráždala.

D. D. V. potvrdila, že sa stretla s poškodenou u I. G. v H. a že sa jej pýtala na telefóny a peniaze, ktoré mala vrátiť obžalovanému. Poprela, aby sa poškodenej vyhráždala a aby ju napadla s nožom. Zdôraznila, že v tom čase bola v 6 - 7 mesiaci gravidity, preto jej konanie popisované poškodenou považovala za absurdné. To, že sa mal obžalovaný niekomu vyhráždala nepotvrdila.

Svedok I. G. o okolnostiach stretnutia obžalovaného s S. E. už v prípravnom konaní vypovedal odlišne ako poškodená. Potvrdil, že keď ho S. E. požiadala o drogy, debatu s ňou ukončil. Vtedy zbadala auto obžalovaného a začala kričať. Obžalovaný mu povedal, že to s poškodenou vybaví. Svedok sa od nich vzdialil a nevie, o čom sa obžalovaný s poškodenou rozprávali. Ani na hlavnom pojednávaní svedok I. G. nepotvrdil, aby bol svedkom verbálneho útoku obžalovaného O. C. voči S. E. a nespomínal si na to, aby v jeho prítomnosti D. V. útočila na S. E. nožom v čom jej mal zabrániť. S. E. považuje za narkomanku, ktorá si rada vymýšľa, s ktorou doma nevedia urobiť poriadok a potrebuje na seba upútať pozornosť. Naposledy ju videl vtedy, keď mu do H. doniesla benzín.

Obžalovaný taktiež poprel spáchanie skutku uvedeného v bode 4/ obžaloby, že dňa 19.9.2011 okolo 21.00 hod., pod hrozbou násillia nútil D. J., aby mu poskladal a dal motocykel zn. I. a aby dňa 20.9.2011 v čase okolo 21.00 hod. na stretnutí za Magistrátom v T. na tom pod vyhrázkami trval. Vypovedal, že spomínaný detský motocykel chcel pre svojho vtedy 7-ročného syna, za čo mal dať D. J. a jeho priateľovi 100,- Eur. D. J. mu stále sľuboval, že motorku opraví čo neurobil a tak ho zavádzal. Za to ho obžalovaný tri týždne vozil v aute a nosil mu jedlo. Keďže motorku sľúbil svojmu synovi, ktorý veľmi po nej túžil, pripustil, že mohol nervóznejšie reagovať, keď žiadal od D. J., aby motorku opravil. K stretnutiu za Magistrátom v T. sa vyjadril v tom význame, že k nemu došlo za prítomnosti jeho terajšej manželky, jeho kamaráta I. C. a za prítomnosti kamarátov D. J., ktorí s ním prišli na motorovom vozidle značky Mazda. Obžalovaný poprel, aby sa kvôli motorke D. J. vyhráždala.

Ku skutku v bode 4) obžaloby poškodený D. J. vypovedal v tom význame, že mal doma v garáži motorku značky I., ktorú našiel na poli s E. E.. Keď ju obžalovaný O. C. videl, dohodli sa, že poškodený túto motorku spojazdní a odovzdá obžalovanému, ktorý ju chcel pre svojho syna. Hoci poškodený

tvrdil, že túto motorku nechcel dať obžalovanému, zároveň priznal, že obžalovanému sľúbil, že mu ju odovzdá. Spomínanú motorku opravoval dlhší čas, doposiaľ ju neopravil, lebo k nej získal odpor. Keď obžalovanému oznámil, že motorka sa opraviť nedá, lebo má zadretý motor, obžalovaný si myslel, že si vymýšľa, a trval na tom, aby motorku opravil. Poškodený opakovane potvrdil, že si už nepamätá, či sa mu mal obžalovaný kvôli motorke vyhrážať. V tom čase poškodený zhaňal drogy pre svoju potrebu. Vyhrážky zo strany obžalovaného voči nemu skončili až v deň, keď za ním prišli pracovníci polície a požiadali ho, aby pomohol S. E.. Nevedel sa však vyjadriť, aký čas dotedy uplynul.

Hoci v prípravnom konaní potvrdil, že sa dohodli na cene motorky - 50 Eur, na hlavnom pojednávaní si poškodený D. J. nespomínal, či mu za opravu motorky obžalovaný niečo poskytol alebo sľúbil peniaze. Rozpory vo svojich výpovediach vysvetliť nevedel.

K udalostiam, ku ktorým došlo pri ich stretnutí dňa 20.9.2011 si poškodený spomína iba matne, až po prečítaní zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania potvrdil, že sa s obžalovaným stretol jeden večer za Magistrátom v T., že tam bolo niečo o lampe a C. J. a že sa to týkalo spomínanej motorky. Nevedel sa však vyjadriť k tomu, kedy a za akých udalostí k nim došlo.

Po vyjadrení obžalovaného sa poškodený D. J. rozpamätal, že tam boli aj jeho kamaráti a že v aute, v ktorom prišiel obžalovaný bol ešte niekto, avšak on ho nevidel. Na tvrdenie obžalovaného, že sa s poškodeným rozprával v aute, v ktorom poškodený prišiel za prítomnosti jeho vodiča, E. E. a svojej manželky poškodený reagoval, že si na to nepamätá. Na otázku obhajoby, prečo v prípravnom konaní nevypovedal o prítomnosti svojich kamarátov poškodený odpovedal, že to vyšetrovateľ nezaprotokoloval.

Svedok I. G. nepotvrdil, aby sa O. C. D. J. nejako vyhrážal, hoci ho spolu s O. C. viackrát navštívil. Častokrát si ich pozýval k sebe s tým, že im ponúkal rôzne veci na predaj a očakával, že mu za to zoženú drogy. Dosvedčil, že okrem iných vecí im D. J. ponúkal rozobratú motorku, ktorú nevedel zložiť. O. C. mal záujem túto motorku kúpiť od D. J., ak by bola zložená a funkčná. Ohľadom spomínanej motorky sa svedok nevedel vyjadriť, či O. C. nejaké peniaze D. J. za spomínanú motorku dal, alebo či sa s ním na jej kúpe nejako dohodol. Po vyjadrení obžalovaného na hlavnom pojednávaní dosvedčil, že motorku predávali E. E. so D. J..

Ohľadom skutku kladeného obžalovanému za vinu v bode 5/ obžaloby obžalovaný poprel, aby pred budovou D. X. v T. S. E. pod hrozbou bitky donútil, aby nastúpila do jeho osobného motorového vozidla zn. Opel Vectra, pričom ju chytil za ľavú ruku, odviezol ju k vozidlu, otvoril predné dvere na strane spolujazdca a vtlačil ju do vozidla, následne ju odviezol k predajni V. na ul. J. v T., kde jej prikázal ísť s ním do uvedenej predajne na nákup, po čom musela opätovne nastúpiť do jeho vozidla, v ktorom jej povedal nech nerobí hlúposti, lebo by nebol rád, aby skončila s guľkou v hlave, pričom jej takto osobnú slobodu bránil užívať až do 15.00 hod., kedy ju vysadil na P. v T..

Obžalovaný sa obhajoval tým, že dňa 20.9.2011 nenútil S. E., aby nastúpila do jeho auta, ani ju tam násilím nevťlačil. Prišiel pre ňu preto, lebo ho o to poškodená sama požiadala. Kričal na ňu preto, lebo ho nečakala, ako sa dohodli. Poprel, aby sa jej vyhrážal a že by voči nej použil fyzické násilie, poškodená mohla slobodne odísť.

G. S. E. dňa 3.11.2011 však vypovedala, že dňa 20.9.2011 sa dohodla s obžalovaným, že pre ňu príde k jej bloku o 15.15.hod.. O 12.15 hod. jej však telefonicky oznámil, že o 5 minút má byť pred školou. Preto vyšla von, kde stretla svojich kamarátov T. a N., ktorých požiadala o cigaretu. Nato k nej prišiel obžalovaný, opýtal sa jej či ju má rozkopať, aj všetkých čo s ňou stáli a povedal jej, aby si sadla do auta, pričom ju štychol do ramena. Bez toho, aby ju násilím do auta zatiahol si do auta sama sadla, lebo sa obžalovaného bála. V aute sedel D. J. a E. (E.). Cestou na ňu obžalovaný kričal a vytýkal jej, že tam stála s feťákmi a že ho nečakala na parkovisku. Potom sa zastavili v obchode, pričom obžalovaný už bol kludný a následne išli na G., kde obžalovaný so K. J. riešili motorku, ktorú mal D. J. opraviť pre syna obžalovaného. Poškodená S. E. uviedla, že nepočula, aby sa obžalovaný D. J. ohľadom motorky vyhrážal. Potom ju odviezol na sídlisko P., kde ju vyložil.

Na konfrontácii s obžalovaným (14.12.2011) poškodená S. E. vypovedala v tom význame, že obžalovaný jej telefonicky prikázal, aby ho o 5 minút čakala pred školou. Kým bola odniesť spolužiakom cigarety prišiel obžalovaný, ktorý ju sotil a kričal, že si má sadnúť do auta, čo urobila, lebo sa ho bála. Potvrdila, že jej bol potom kúpiť jesť, trvala však, že na ňu kričal.

Svedok D. J. ohľadom tohto skutku na hlavnom pojednávaní uviedol, že nikdy nebol svedkom udalosti, pri ktorej by sa mal obžalovaný nejakým spôsobom vyhrážať S. E.. Pritom potvrdil, že sa v rovnakom čase viedol s obžalovaným a poškodenou v jeho aute. Že k tomu došlo sa dozvedel až z obžaloby, ktorú si prečítal. Svedok D. J. zároveň vypovedal, že nebol nikdy svedkom použitia fyzického násillia zo strany obžalovaného voči poškodenej S. E..

Zo zápisníc o výpovedi svedkov C. N. a E. T. vyplýva, že stretnutie S. E. s obžalovaným popísali ináč, ako vypovedala S. E.. Nepotvrдили, aby obžalovaný pod hrozbou bitky poškodenú donútil nastúpiť do jeho osobného motorového vozidla zn. Opel Vectra, že by ju chytil za ľavú ruku, odviezol ju k vozidlu, otvoril predné dvere na strane spolujazdca a vtlačil ju do vozidla. Z ich výpovedí súd zistil, že keď fajčili pred školou, pridala sa k nim aj S. E.. T. od nich odišla, počuli nejaký krik. Keď sa E. T. postavil, aby videl nad múrik, za ktorým sedel, videl iba odchádzajúce vozidlo. C. N. videl, že S. E. sama nastúpila do auta, v ktorom odišla, nikto ju do auta netlačil.

Po vyhodnotení výpovedí osôb, ktoré vypovedali ohľadom skutkov uvedených v oslobodzujúcej časti rozsudku súd dospel k záveru, že na usvedčujúce výpovede poškodených D. J. a S. E. nie je možné bezvýhradne prihliadať. Jedná sa o tvrdenia, v ktorých svedkovia popisovali priebeh udalostí ku ktorým sčasti došlo, ktorými ale zároveň obhajoba obžalovaného vyvrátená nebola. Verzie udalostí popisované poškodenými sú zároveň jedinými dôkazmi v neprospech obžalovaného, ktoré však ďalšími výpoveďami neboli potvrdené. Svedok I. G. nepotvrdil, že obžalovaný nútil poškodených hrozbou násilia, aby niečo konali, hoci mal byť toho svedkom. Verziu poškodenej S. E. (ohľadom skutku uvedeného v bode 3/ obžaloby) nepotvrдила ani D. V.. Výsluchy ďalších svedkov by boli v tomto štádiu trestného stíhania neúčelné a nevykonateľné.

Vo vzťahu ku skutku uvedeného v bode 5/ obžaloby svedkovia C. N., no najmä E. T. a D. J. nepotvrдили, aby obžalovaný obmedzil osobnú slobodu S. E., ako bolo obžalovanému kladené za vinu. Ich výpovede sa zhodovali predovšetkým s obhajobou obžalovaného.

Pri hodnotení výpovede poškodenej S. E. súd vychádzal zo záverov znaleckého posudku z odboru psychológie. Osobnosť S. E. v inkriminovanom čase bola ovplyvnená užívaním drog. V uvedenom období nebola schopná pravdivo ani objektívne popísať okolnosti, ktoré sú predmetom trestného stíhania.

Pravdivosť výpovedí poškodených zoslabuje existencia rozporov, ku ktorým došlo pri jednotlivých vyšetrovacích úkonoch aj na hlavnom pojednávaní. Rozpory vo svojich výpovediach poškodený D. J. logicky neodstránil dostačujúcim spôsobom. Poškodená S. E. sa na hlavné pojednávanie nedostavila, preto rozpory v jej výpovediach vyvolávali pochybnosti, ktoré súd musel vyhodnotiť v prospech obžalovaného.

Poškodený D. J. ohľadom trestnej činnosti, ktorá sa ho mala týkať vypovedal vyhýbavo s tým, že svoju výpoveď sa snažil upriamovať na okolnosti týkajúce sa poškodenej S. E. a svoju výpoveď prispôboval vývoju dôkaznej situácie.

V priebehu hlavného pojednávania niekoľkokrát zdôraznil, že kvôli skutkom, ktoré sa ho týkali, by nikdy na obžalovaného trestné oznámenie nepodal a sám sa ako poškodený necítil. Počas konfrontácie s obžalovaným na polícii dokonca výslovne uviedol, že na obvinení obžalovaného netrvá, že si ho v zmätku a v rozruchu vymyslel. Na hlavnom pojednávaní však vypovedal, že k udalostiam, pre ktoré je obžalovaný stíhaný došlo, avšak až potom, čo bol oboznámený s popisom skutkov v obžalobe.

D. D. J. spontánne popísal priebeh jeho výsluchu v prípravnom konaní. Tvrdil, že vo veci S. E. bol požiadaný kriminálnou políciou, aby svedčil proti obžalovanému. Policajti, mu oznámili, že S. E. mala byť obžalovaným znásilňovaná a týraná a požiadali ho, aby im k tomu niečo povedal. Keď prišli na políciu, kde sa zdržal viac ako 8 hodín, vypovedal o jednotlivých epizódach, na ktoré si pamätal. Vyšetrovateľ niečo písal, niečo nepísal, o niečom sa dohadoval so svojim kolegom a tak skonštruoval jeho trestné oznámenie.

Výsluch sa konal za prítomnosti S. E., ktorá bola po celý čas v prítomnosti vyšetrovateľa. Iba on vychádzal vonku, kým sa vyšetrovateľ dohadoval s S. E..

Vedel o tom, že S. E. v tom čase brala drogy vo veľkom množstve. Preto ju niekedy zobral domov, aby sa mohla osprchovať, vyspať a dať sa do poriadku. Potom mu mama a sestra začali vytykať, že im miznú nejaké veci, najmä kozmetika, tak sa kvôli nej sám dostal do problému. Z uvedeného dôvodu spolupracoval aj s políciou.

Ak by mal byť D. J. obeťou trestnej činnosti obžalovaného, ktorý sa mu mal vyhrážať, je možné očakávať, že sa obžalovanému bude vyhýbať. Poškodený D. J. potvrdil, že po udalostiach, ktoré boli dôvodom začatia trestného stíhania obžalovaného sa s obžalovaným ešte niekoľko mesiacov stretával, stretnutiam s ním sa nevyhýbal a sám mu aj telefonoval. Počas tohto obdobia mal obžalovaný v jednom prípade voči nemu použiť aj fyzické násilie, nebolo to však v prejednávanej veci. Poškodený napokon potvrdil, že v inkriminovanom čase v roku 2011 bol na drogách, užíval najmä pervitín a marihuanu, čo malo za následok, že si presne nepamätá časové súvislosti ani presné slová vo vzťahu k jednotlivým vyhrážkam. Vyhrážky zo strany obžalovaného vo vzťahu ku skutku v bode 2/ obžaloby popísal až potom, čo bol oboznámený s obžalobou, vyhrážky uvedené v bode 4/ obžaloby sám ani nevedel popísať. Na

podklade existujúcej dôkaznej situácie nebolo dostatok dôkazov, na podklade ktorých by bolo možné vyvodit' jednoznačný záver, že došlo k spáchaniu skutkov, pre ktoré je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

S prihliadnutím na zásadu „in dubio pro reo“ sa súd musel prikloniť na stranu obhajoby obžalovaného, ktorá nebola vykonanými dôkazmi vyvrátená a spochybnená do takej miery, aby bolo možné rozhodnúť o uznaní jeho zavinenia zo spáchania žalovaných skutkov.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Košice II. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.